

இராஜாங்க அமைச்சின் வெளியீடு

சிங்கள தமிழ் குழப்பங்கள்

இந்திய நாட்டு ரேஜர் பெரைரா

இலங்கை அமைச்சரைப்

பேட்டி காண்கிறார்

இராஜாங்க அமைச்சின் வெளியீடு

சிங்கள தமிழ் குழப்பங்கள்

இந்திய நாட்டு ரேஜர் பெரைரா

இலங்கை அமைச்சரைப்

பேட்டி காண்கிறார்

संस्कृतभाषायाः सुशेखरः चण्डिकादि

संस्कृतभाषायाः सुशेखरः चण्डिकादि

संस्कृतभाषायाः सुशेखरः चण्डिकादि

संस्कृतभाषायाः सुशेखरः चण्डिकादि

சிங்கள தமிழ் குழப்பங்கள்

இந்தியநாட்டு ரேஜர் பெரைரா

இலங்கை அமைச்சரைப் பேட்டி காண்கிறார்

கே : பல நூற்றாண்டுகளாக இந்தியாவுக்கும் இலங்கைக்குமிடையே ஒருவகை ஒருமைப் பண்பு, அதாவது பாரம்பரியம், கலாசாரம், பெறுமதிகள், சமயம் ஆகியவற்றில் ஒருவகை ஒருமைப் பண்பு நிலவிவந்துள்ளது. சனநாயகத்திலும், கிரிக்கெற் விளையாட்டை விரும்புவதிலுங்கூட நமக்குள்ள ஈடுபாட்டில் இந்த ஒருமைத் தன்மை காணப்படுகிறது. யூலை மாதத்திலிருந்து இந்த சிநேகப் பிணைப்பு அற்றுப்போய் விட்டதாகக் காணப்படுகிறது. நடந்த வற்றை மறந்துவிடுவதே நல்லது. நம்மை மீளவும் ஒன்று சேர்ப்பதற்கு உதவுகின்ற காரணிகளை உற்று நோக்குவதே முக்கியமானதாகும். இதனைச் செய்வதற்கு எனக்கு உதவு முகமாக, இலங்கை அரசாங்கத்தின் தகவல், ஒலிபரப்பு, பயணத்துறை அமைச்சரான மாண்புமிகு கலாநிதி ஆனந்த திஸ்ஸ டி அல்விஸ் முன்வந்துள்ளார். கலாநிதி டி அல்விஸ், நான் குறிப்பிட்டுள்ள உணர்ச்சியும் சிந்தனையும் பற்றிய இந்த ஒருமைப் பண்பு தொடர்பாக உங்களுடைய கருத்து என்ன ?

ப : ரேஜர், நீங்கள் கூறியவற்றுக்கு மேலாக நான் ஏற்றுக்கொள்வதற்கு எதுவுமில்லை. சிங்கள மக்கள் உலகின் மிகப் பெரியவராகிய ஓர் இந்தியரை, புத்த பெருமானை வழிபட்டு கொண்டே ஒரு நாளைத் தொடங்குகிறார்கள். பின், ஒரு மக்கள் என்ற மூறையில் வாழத் தொடங்கியது பற்றிய பாரம்பரியமும் வரலாறும் இருக்கின்றது. நாம் வட இந்தியாவிலிருந்து வந்தவர்கள். நாம் சிழக்கு அல்லது மேற்கு வங்காளத்திலிருந்து அல்லது பீகாரிலிருந்து அல்லது வேறிடத்திலிருந்து வந்தவர்களா என்பது பற்றிச் சந்தேகம் எழலாம். எனினும், நாம் வட இந்தியாவிலிருந்து வந்தவர்கள் என்பதில் எவருக்கும் சந்தேகமில்லை. பின்னர், உங்கள் மா பேரரசரான அசோகரின் சூதுவர்கள் இங்கு வந்ததுடனான தொடர்பு இருக்கின்றது. அசோகப் பேரரசர் மகிந்தனின் மூலமாக எங்களுக்குப் பெளத்த சமயத்தை அனுப்பி வைத்தார். பின், சங்கமித்தை மூலம் பரிசுத்த போதி மரம் கொண்டுவரப்பட்டது. இப் பாரம்பரியங்கள் நம்மை இணைத்துள்ளன. அண்மைக் காலத்தில் எமது அரசியல் ஊக்குவிப்பு இந்தியாவிலிருந்து, இந்திய சுதந்திர இயக்கத்திலிருந்து, சிறப்பாக மகாத்துமா காந்தி

யடிகள் மட்டில் எமது மக்களும் எம் தலைவர்களும் காட்டிய பெருவியப்பு, மரியாதை, அன்பு ஆகியவற்றிலிருந்து எமக்குக் கிடைத்தது. சனாதிபதி ஜயவர்தன அவர்களும் இந்திய தேசிய காங்கிரசின் கொள்கைகளிலும் ஒவ்வொருவர்களிலும் பெரிதும் ஈடுபட்டுள்ளவராவார். அவர் ராம்கார் எனுமிடத்தில் நடைபெற்ற காங்கிரஸ் கூட்டத் தொடர் ஒன்றுக்கு சபுகமளித்தவர்; பண்டிற் நேருவின் உற்ற நண்பர். இந்தியப் பெருந்தலைவர்களுடனான இந்தப் பிணைப்பு பல ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து இருந்துள்ளது.

கே : இரண்டு இனத்தவர்களும் பல்லாண்டுகளாக ஒன்றாக வாழ்ந்து வந்திருப்பதை மறுக்க முடியாது. அவ்வாறாயின், அண்மைக் காலக் குழப்பம் இனங்களுக்கிடையிலான ஐக்கியமின்மையின் விளைவாகுமா? இந்த இனக் குழப்பம் அண்மைக் காலத்தில் தோன்றிய ஒன்றாகுமா?

ப : நாம் தமிழ் மக்களுடன் பல நூற்றாண்டுகளாக ஒன்றாக வாழ்ந்துவந்த பாரம்பரியமுடையவர்கள். அவர்கள் இங்கு நேற்று வந்தவர்களல்லர். அவர்கள் பல நூற்றாண்டுகளாக இங்கு வாழ்ந்து வருகிறார்கள். வேறு எந்த நாட்டின் வரலாற்றிலும் காணப்படாத, இணையற்றதென நான் கருதும் ஒரு சரிதையை உங்களுக்கு நான் இப்போது கூறவிரும்புகின்றேன். எல்லாளன் எனும் ஒரு தமிழ் மன்னனும், துட்டகெழுனு எனும் ஒரு சிங்கன இளவரசனும் இருந்தார்கள். துட்டகெழுனு எல்லாளனுக்கு எதிராகப் போர் தொடுத்தான். சிங்கனவரிடமிருந்து கைப்பற்றிய அனுராதபுரத்தை எல்லாளன் ஆண்டான். அக்காலத்து வழமைபோல அவ்விரு மன்னர்களும் யானைகள் மீது இருந்து கொண்டு தனிச் சண்டையிட்டனர். எல்லாளன் சண்டையில் கொல்லப்பட்டான். எல்லாளனின் ஞாபகார்த்தமாக ஒரு கல்லறைக் கூடத்தைக் கட்டு விக்குமாறு துட்டகெழுனு கட்டளையிட்டான். எல்லாளன் ஒரு நல்ல, நேர்மையான மன்னனும் ஒரு பெருந்தன்மையான எதிரியும் ஆனபடியால் அவனுக்கு மரியாதை செய்வது அவசியம் என்று துட்டகெழுனு கூறினான். எல்லாளனின் அஸ்தி கல்லறைக்குள் வைத்து மூடப்பட்டது. இதில் ஆச்சரியம் எதுவுமில்லை; எத்தனையோ பேர் இவ்வாறு செய்திருப்பார்கள். ஆயின் துட்டகெழுனு கூறியது யாதெனில், இளவரசனானும் சரி விவசாயியானும் சரி, அவன் யானை மீதிருந்து அல்லது பல்லக்கிலிருந்து கீழிறங்கி நடந்து எல்லாளனின் கல்லறையைக் கடந்து செல்ல வேண்டும் என்பதே. இதற்கு இணையானதை நீங்கள் வேறு எங்கு கண்டிருக்கிறீர்கள்? இதற்கு மேலும் சொல்லவிரும்புகின்றது. பல நூற்றாண்டுகளுக்குப் பின்

னர் கண்டி. மன்னனின் கோபத்திற்கு அஞ்சி ஓடிச் சென்ற ஒரு சிங்கள இளவரசன், கல்லறை இருந்த இடம் காடாகக் கிடந்த அந்தப் பகுதியைச் கடக்க நேர்ந்தபோது, “ எல்லா என்னது கல்லறை இங்கு எங்கோ இருக்கின்றது. பழங்கால சாசனப் படி நாம் இவ்விடம் இறங்கி நடந்துசெல்ல வேண்டும் ” என்று கூறினான். பல்லக்கில் அவனைத் தூக்கிச் சென்றவர்களோ, “ எசுமான், அரசனின் ஆட்கள் நமக்குப் பின்னால் வருகிறார்கள் ; இவ்வாறு செய்வது பெரும் ஆபத்தானது ” என்று பதில் சொன்னார்கள். தப்பி ஓடிவந்த இளவரசன் அதனைக் கேட்டு, “ அபாயத்தைப் பொருட்படுத்த வேண்டியதில்லை ; எல்லா என் கல்லறைக்கு நாம் மரியாதை செலுத்த வேண்டும் ” என்று வலியுறுத்தினான். அவன் பல்லக்கிலிருந்து இறங்கி, தனது உயிருக்கு ஆபத்துவரலாம் என்பதைப் பொருட்படுத்தாமல் கல்லறையைக் கடந்து நடந்துசென்றான். இவையெல்லாம் வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளாகும். அவை நேற்று முன்தினம் புதிதாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டவையல்ல. இவை நமது உறவுகளினது பதிவேட்டின், சிங்கள மக்களினது பதிவேட்டின் ஒரு பகுதியாகும். மேலும், எங்கள் கோயில்களிலும் இந்தியப் பாரம்பரியங்களைக் கொண்டிருக்கிறோம். கடவுளை வழிபடுவதற்கான இடங்களைத் தேவாலயம் என அழைக்கின்றோம். கணேஷ், விஷ்ணு போன்ற இந்துக் கடவுளர் பலர் எமக்கு இருக்கின்றார்கள். எமக்குள்ள மிகப் பெரும் கோயிலிலே விஷ்ணுவுக்கும் கணேஷுக்கும் ஒரு வழிபாட்டுத் தலம் இருக்கின்றது.

கே : சிங்கள மன்னர்களுக்கும் இந்தியநாட்டு இளவரசிகளுக்கு மிடையே பல திருமணங்கள் நடைபெற்றுள்ளன என நினைக்கிறேன்

ப : உண்மையே. காலத்திற்குக் காலம் இந்த நாட்டு மன்னர்களும் இளவரசர்களும் இந்திய மன்னர்களின் அரண்மனைகளிலிருந்து அழகிய இளவரசிகளைத் தெரிந்து மணமுடித்துள்ளார்கள்.

கே : தமிழ் மன்னர்களும் இந்நாட்டை ஆட்சிசெய்திருந்தனரா ?

ப : எமது கடைசி மன்னனை ஸ்ரீ விக்ரம இராஜசிங்கன் ஒரு தமிழன். அவன் தமிழன் என்பதால் அவன் இடையூறுகளுக்கு உட்படவில்லை. அவன் ஓர் அரசனாகப்பட்டான். இந்நாட்டுக்கு விஜயஞ்செய்வோரை, என் அந்நியரையுமே அனைத்து ஆதரிப்பது பலநூற்றாண்டுகளாக நிலவிய சிங்கள மக்களின் பாரம்பரியமாகும். இந்நாட்டுக்கு வியாபாரஞ்செய்ய வந்தவர்களுக்குக் காணியும் உதவியும் வழங்கப்பட்டன. இங்குவாழ்விரும் பியோருக்கு மன்னனால் வசதிகள் செய்துகொடுக்கப்பட்டன.

கே : இதிலிருந்து எனது அடுத்த கேள்வி எழுகின்றது. அதனைக் கேட்பதற்காக நீங்கள் என்னை மன்னிக்கவேண்டும். தமிழர்கள் தங்களுக்கு மொழியின் அடிப்படையிலும், அரசாங்க சேவையில் வேலைவாய்ப்புகளைப்பெறுவதன் அடிப்படையிலும் வேறுபாடு காட்டப்படுவதாக உணருகிறார்கள் என்று எங்களுட்கிலரிடையே கருத்து நிலவுகின்றது. இதுபற்றி நீங்கள் அபிப்பிராயம் கூறுவதற்கு விரும்புகிறீர்களா ?

ப : நாடு சுதந்திரம் பெற்ற பின்னர் கடந்த பல ஆண்டுகளாக அரசாங்கத் தலைவர்கள் பலர் மொழிவிடயம்பற்றி நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டுள்ளனர். சனாதிபதி ஜயவர்தன அரசியல் யாப்பிற்கூட அதுபற்றி ஏற்பாடுகளைச் செய்துள்ளார். பலர் இப்படியான விடயங்களைப் பற்றி அரசியல் யாப்புகளிலே குறிப்பிடுவதில்லை. ஆனால் அவர் தமது நல்லெண்ணத்தை வெளிப்படுத்துவதற்காக அவ்வாறு செய்தார். தமிழ்மொழி அரசாங்கத்தின் ஒரு மொழியுமாகும். பதிவேடுகளைப் பேணல் உட்பட, நடைமுறை நோக்கங்களுக்காக வடக்கிலும் கிழக்கிலும் அம்மொழி பயன்படுத்தப்படுகிறது.

கே : அஃது ஓர் அரசகரும மொழியாகுமா ?

ப : அரசகருமமொழி என்றவாறே அஃது அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது.

கே : எப்பொழுதிலிருந்து இவ்வாறு அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது ?

ப : புதிய அரசியல்யாப்பு பிரகடனஞ்செய்யப்பட்டதிலிருந்து.

கே : அதாவது 77 ஆம், 78 ஆம் ஆண்டுகளுக்குப் பின்னரா ?

ப : -77 ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர்தான். சனாதிபதி ஜயவர்தன அமைச்சரவையில் இந்துசமய அலுவல்களுக்குப் பொறுப்பாக அமைச்சர் ஒருவர் இருக்கிறார். தற்செயலாக, அவர் தமிழர் ஐக்கிய விடுதலை முன்னணியின், அதாவது திரு. அமிர்த லங்கத்தின் கட்சியைச் சேர்ந்த முன்னாள் உறுப்பினராவார். மேலும், கிழக்கு மாகாணத்தைச் சேர்ந்த திரு. தேவநாயகம் அமைச்சரவையிலுள்ள மற்றுமொரு தமிழ் அமைச்சராவார். இப்போது கிழக்கு மாகாணத்தில் பொத்துவில் தேர்தற்றொகுதியிலிருந்து திருமதி பத்மநாதன் ஒரு தமிழ் மாவட்ட அமைச்சராக இருக்கிறார். அன்றியும், நாம் இப்போது கலந்துரையாடும் குழப்பங்கள் நடைபெற்றபோது இந்த நாட்டின் பொல்லம அதிபராக இருந்தவர் திரு. ருத்ரா இராஜசிங்கம் என்னும்

ஒரு தமிழரே என்பது கவனத்திற்குரியது. இது மட்டுமன்று- நேரடியாக அவருக்குக் கீழ் கடமையாற்றும் நான்கு பொல்லு பிரதி மா அதிபர்களும் தமிழர்களே. மேலும், பிரான்சிலும் ஜெர்மனியிலும் எமது தூதரைச் சர்க்களாக இருப்பவர்கள் தமிழர்களே. இலண்டனிலுள்ள எமது உயர்த்தானிகர் ஒரு தமிழரே. இவ்வாறே எகிப்திலும் சீனாவிலும் தமிழர்கள் எமது தூதவர்களாக இருக்கின்றனர். எனவே வேறுபாடு எதுவும் சிடையாது.

கே : சுதந்திரம் கிடைத்தபோது அரசாங்க சேவையில் அதிகமான தமிழர்கள் இருந்தார்கள் ; இப்பொழுது அவ்வெண்ணிக்கை குறைந்துள்ளது என்று நீங்கள் கூறுவீர்களா ?

ப : பிரித்தானியர் இந்தியாவையும் இலங்கையையும் பரிபாலனம் செய்தபோது, பிரித்தானும் பழைய ஏகாதிபத்தியக் கருதுகோளை அவர்கள் பின்பற்றும் போக்குடையவராக இருந்தனர் என்பதே உண்மையில் இப்பிரச்சினையாகும். சிறுபான்மைச் சமுதாயங்களிலிருந்து மிகவுயர்ந்த பதவிகளுக்கு அவர்கள் ஆட்சி நியமித்தனர். இச்சிறுபான்மையினர், ஆட்சியாளரால் எப்போதுமே சந்தேகக் கண் கொண்டு நோக்கப்பட்ட பெரும்பான்மையினரைக் காட்டிலும் தங்களிடம் கூடிய விசுவாசம் உடையவர்களாக இருப்பார்களென இயல்பாகவே எதிர்பார்க்கப்பட்டனர். எனவே தமிழர்களுக்கு அவர்கள் ஓர் அனுசூலத்தை வழங்கினர். மொத்த சனத்தொகையில் தமிழருக்குள்ள விசிதாசாரத்தின் அடிப்படையை நோக்கின், உண்மையில் அவர்கள் இந்த அனுசூலத்தைக் கோரிப் பெறுவதற்கு உரிமையுடையவர்கள் அல்லர். அவர்களுக்கு உண்மையான குறைபாடு எதுவும் இருக்கவில்லை. ஆனால், நாம் சுதந்திரம் பெற்ற பின்னர் அரசாங்கம் தன்னைச் சீர்ப்படுத்த முனைந்தபோது, புறக்கணிக்கப்பட்ட சிங்கள மக்களும் முஸ்லிம் மக்களும் கல்வியறிவு பெற்று, அரசாங்க சேவையில் தங்களுக்குரிய பங்கு வேண்டுமெனக் கோரினார்கள். அவர்களுக்குப் பாடசாலைகள் இல்லாமையால், முன்னரே அவர்களுக்கு வாய்ப்புக் கிடைக்கவில்லை. அடுத்ததாக, பிரித்தானியர் ஆங்கில மொழியுடன் ஆட்சி செய்தனர். ஆங்கில மொழியறிவு அவசியம் இருத்தல் வேண்டும். எனவே, பெருந்தொகையான சிங்களவருக்கு ஆங்கில மொழியில் கருமமாற்ற முடியாமல்

இருந்ததால் அவர்கள் சிரமப்பட்டனர். ஆனால் இலங்கைச் சனநாயக தொகையில் 75 சதவீதமானோரின் மொழியான சிங்கள மொழிக்கு உரிய இடம் அளிக்கப்பட்ட போது இந்த நிலைமை மாறியது.

கே : சிங்களவர் அத்தனை தொகையினரா ?

ப : ஆம். மற்றொரு விடயத்தையும் நீங்கள் நினைவிற்கொள்ள வேண்டுமென விரும்புகிறேன். இலங்கையிலுள்ள எல்லாத் தமிழருமே இந்த ஈழப் பிரிவினைக்குச் சார்பானவர்கள் அல்லர்.

கே : அவ்வாறாயின், தமிழர் அனைவருமே அதற்குச் சார்பானவர்கள் என்ற கருத்து ஏன் வெளிநாடுகளில் நிலவுகின்றது ?

ப : இல்லை ; நிலைமையை உற்றுநோக்குங்கள். பெருந் தோட்டங்களிலுள்ள தமிழர்களுக்கு திரு. சௌமிய மூர்த்தி தொண்டமான் தலைமை தாங்குகிறார். இவர் அமைச்சரவையின் ஓர் உறுப்பினர். இவர் ஏறத்தாழ பத்து இலட்சம் மக்களுக்குப் பிரதிநிதியாக இருக்கிறார். அவர்கள் இலங்கையிலுள்ள பெருந் தோட்டங்களில் தொழில் செய்கிறார்கள். பிரித்தானியர் இவர்களை இலங்கைக்குக் கொண்டு வந்தார்கள். இவர்கள் இப்பொழுது இலங்கையின் பிரச்சைகளாவார்கள். இவர்களுக்கு வாக்குரிமைபுண்டு. ஆனால் இவர்கள் ஈழம் என அழைக்கப்படும் இலங்கைப் பிரிவினையில் ஒரு பகுதியாக வாழ விரும்பவில்லை. இஃதன்றி, திருகோணமலையின் தென் பகுதியாகவுள்ள கிழக்கு மாகாணத்தில் தமிழரும் முஸ்லிம்களும் மாறிமாறி வாழ்கிறார்கள். ஒரு பகுதியில் தமிழர் ஒரு தொகுதியினராகவும் ; வேறொரு பகுதியில் முஸ்லிம்கள் ஒரு தொகுதியினராகவும், மற்றுமொரு பகுதியில் மீண்டும் தமிழர் ஒரு தொகுதியினராகவும் வாழ்வதைக் காணலாம். எனின், அவர்களுட்பெரும்பாலோர் ஈழத்தை (பிரிவினையை) விரும்புவதில்லை. மேலும், அவர்கள் இந்த இயக்கத்துடன் எவ்வகைத் தொடர்பு வைத்துக்கொள்ளவும் விரும்புவதில்லை. அவர்கள் 1977 ஆம் ஆண்டுத் தேர்தலில் அரசாங்கத்திற்கு ஆதரவாக வாக்களித்துள்ளனர்.

கே : ஒரு விளக்கம் தேவை. தமிழ் இப்பொழுது ஓர் அரசகரும மொழியென நீங்கள் முன்னர் குறிப்பிட்டீர்கள். அப்படியாயின், உங்களது இலவசக் கல்வித் திட்டத்தில் அரசாங்கப் பாடசாலைகளிலே தமிழும் ஒரு போதன மொழியாகவுள்ளது என்பதை அது குறிக்குமா ?

ப : எல்லாப் பாடசாலைகளிலும் என்று. தமிழ் மொழி மூலப் பாடசாலைகள் எங்கெல்லாம் இருக்கின்றனவோ அங்கெல்லாம் தமிழ் ஒரு போதனாமொழியாகும்.

கே : ஆனால், தமிழ் மொழி மூலம் என்று ஒன்று இருக்கின்றதா ?

ப : ஆம். தமிழ் ஒரு போதனாமொழியாகும். கொழும்பிலுள்ள பாடசாலைகளிலுங்கூட சிங்கள மொழி மூலம், தமிழ் மொழி மூலம் என்று இருக்கின்றது. தமிழர் தமிழில் கல்வி பயிலுகிறார்கள் ; சிங்களவர் சிங்களத்தில் கல்வி பயிலுகிறார்கள்.

கே : அப்படியானால், அரசாங்கம் தமிழில் கல்வியறிவைப் புகட்டவும் பரப்பவும் ஊக்கமளிக்கின்றதா ?

ப : நிச்சயமாக. தமிழருக்கோ, முஸ்லிம்களுக்கோ அன்றி வேறு எவருக்குமோ தேவைப்படும் பாடசாலைகளின் எண்ணிக்கையிலோ அல்லது ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கையிலோ அல்லது கற்பித்தற் தரத்திலோ கிஞ்சித்தும் கூடுப்பாடு விதிக்கப்படவில்லை .

கே : இந்தப் பின்னணியில் எனது அடுத்த கேள்வியக்கேட்பதற்கு எண்ணுகிறேன். உங்களது அபிப்பிராயத்தில், இந்த இரண்டு சமூகத்தினருக்குமிடையே ஐக்கியம் நிலவுவதற்கு எதிராகவுள்ள தனிப்பட்ட மிகப்பெருந் தடை எதுவாகும் ?

ப : ஒருதடையல்ல, இருதடைகள் உண்டு. ஒன்று பயங்கரவாதம் ; மற்றது பிரிவினை. இவ்விரண்டையும் எங்கோ ஒரிடத்தில் ஒன்றாகவும் இணக்கலாம். ஆனால், அனைவருக்குமிடையே சமாதானத்தைப் பேணிக்காக்கும் பொறுப்புடைய இராணுவப் படையையும் கப்பற்படையையும் தாக்கிவரும் பயங்கரவாதம் இருக்கும்வரையில் தமிழர்கள் தங்களைத்தானும் பாதுகாத்துக்கொள்ள முடியாது என்பது கவனிக்கத்தக்கது.

பயங்கரவாதிகள் பொலிசுப் படையைத் தாக்கி அவர்களைக் கொலைசெய்தால், இராணுவப்படை, கப்பற்படை, விமானப்படை ஆகியவற்றைத்தாக்கி மக்களைக் கொலைசெய்தால், இப்படையினே நாட்டிலுள்ள எல்லோரிடையிலும் சமாதானத்தைப் பேணிக்காப்பதற்காக, சனாதிபதி ஜயவர்தனவுக்கோ அல்லது வேறு எந்த அரசாங்கத்தலைவருக்குமோ உதவக்கூடியனவாக இருக்கும். எனவே இவ்விரு விடயங்களும் இணங்கமுடியாதனவாகும். இவ்விடயம் பற்றி ஆற்தலாக அடிந்நிருந்து பேச

வதற்கும், இதற்குத் தீர்வு காண்பதற்கும், நாம் அல்லது எவரேனும் ஒருவர் பயங்கரவாதத்தைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும். அடுத்ததாக, பிரிவினை அடிப்படையிலிருந்து நாம் பேச்சை ஆரம்பிக்கவும் முடியாது. ஈழக்கோரிக்கையாவது தமிழ்ப்பேசும் பகுதியாகவும் தமிழ்ப்பேசாத பகுதியாகவும் இந்த நாட்டைத் துண்டாடுவது ஆகும். இந்த விடயத்தைப் பொதுமக்கள் எதிர்க்கிறார்கள். எந்த ஓர் அரசாங்கமும் இதுவிடயம் பற்றிக் கவனிப்போம் என்று சொல்வதற்கு உரிமையோ அன்றி அதிகாரக்கட்டளையோ பெற்றிருக்கவில்லை. எனவே இவ்விரு காரணிகளிலும் மாற்றம் ஏற்படவேண்டும். அதன் பின் இதுபற்றி மாநாடு கூட்டிப் பேசவேண்டும். உண்மையில், சனாதிபதி ஜயவர்தன பன் ஆண்டுகளாக அரசியல்யாப்பில் திட்டமான ஏற்பாடுகளைச் செய்வதற்கும், பிரச்சினையை சுமுகமாக அணுகுவதற்கும், மக்களுக்கு வேண்டுகோள் விடுப்பதற்கும், திரு. அமிர்தலிங்கத்துடனும் ஏனைய த.ஐ.வி.மு. தலைவர்களுடன் ஒன்றாகவிருந்து பேச்சுவார்த்தைகளை நடத்துவதற்கும் முயன்றுவந்துள்ளார். மேலும், அவர் மாவட்ட சபை முறையொன்றை நிறுவி, ஐக்கிய அரசுக்குள்ளே மாவட்ட சுயாட்சியை வழங்குவதற்கும் நடவடிக்கையெடுத்துள்ளார். அந்த மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபை முறியானது சட்டத்தின் ஒரு பகுதியாகும். இப்போது நாங்கள் நாட்டை 25 மாவட்டங்களாகப் பிரித்துள்ளோம்; இம்மாவட்டங்கள் தங்கள் பிரதிநிதிகளைத் தேர்ந்தெடுக்கமுடியும். யாழ்ப்பாண மாவட்டசபை என்று ஒரு சபை இருக்கின்றது. பணயில்லாத சூறையினால் அச்சபை உண்மையில் இப்பொழுது செயற்படவில்லையென நான் நினைக்கிறேன். மத்திய அரசாங்க அமைச்சர்கள் மாவட்டங்களுக்குச் சில அதிகாரங்களை விட்டுக்கொடுத்திருக்கிறார்கள். இம்மாவட்ட சபைகள் கரும மாற்றுவதற்கான பணவழிவகைகளைக் காணவேண்டும். இதனைச் செய்வதற்கு மனம் இருக்கின்றது; வார்த்தைகளால் மட்டுமன்றி சட்டத்திலேயே அவ்வழிவகைகள் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளன.

கே : ஒரு தனி நாடாகவேண்டுமென்ற பிரிவினைக்கோரிக்கை வட இலங்கையில் யாழ்ப்பாணத்தை மட்டும் பிரிக்கவேண்டுமென்று ஒருகோரிக்கையா அல்லது அதனிலும் பரந்த ஒரு கோரிக்கையா ?

பி : இல்லை. அது யாழ்ப்பாணம் மட்டுமே தொடர்பான கோரிக்கையாக இருந்தால், ஏனைய தமிழர்கள் ஒருவேளை அது பற்றிக் கவலைப்படாதவர்களாக இருக்கலாம். ஆனால்.

எங்களுடன் வாழ்கின்ற ஏனையோரும் (உதாரணமாக கொழும்பிலுள்ளவர்கள்) அப்பிரச்சினையுடன் சம்பந்தப்பட்டவர்களாவர். கொழும்பிலே தொழிலிலும், வியாபாரத்திலும் அரசாங்க சேவையிலும், வணிகத்துறையிலும் தமிழர்கள் சிங்களவருடன் வாழ்கிறார்கள். பிரிவினை செய்யப்படுமானால் அவர்கள் எங்கே போவார்கள்? அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்வதற்கு பொருத்தமானவர்கள் அல்லர். இந்தக் குழப்பங்கள் ஆரம்பித்தபோது ஈர்ப்பாக்கியமுள்ள இச்சகோதர சகோதரிகளுடன் சிலர், நலன்புரி நிலையங்கள் என்று அழைக்கப்படும் இடங்களில் நெருக்கமாக அடைபட்டுக்கிடந்தநேரத்தில், “நீங்கள் யாழ்ப்பாணம் போக விரும்புகிறீர்களா? அங்கே பாதுகாப்பாக இருப்பீர்களா?” என்று அவர்களுடன் சிலரைக் கேட்டபொழுது, “எங்களுக்கு அங்கே எவரையும் தெரியாது; எங்களுக்கு அங்கு எப்பிணைப்புகளும் இல்லை; எங்களுக்கு உறவினர்களும் அங்கே கிடையாது; நாங்கள் இங்கே நிம்மதியாக வாழவே விரும்புகிறோம்.” என்று பதிலளித்தார்கள்.

கே : இத்தமிழர்கள் பாதிக்கப்படுவார்களாயின், அவர்கள் மீண்டும் ஒரு சிறுபான்மையினராகத் தாங்கள் இருப்பதாகவே உணருவார்கள் என்று இந்தியாவில் ஒரு சஞ்சிகையில் நான் படித்தேன். அஃது உண்மையா?

ப : ஈழ அரசு என்று அழைக்கப்படும் ஓர் அமைப்பில் அவர்கள் சிறுபான்மையினராகவே இருப்பார்கள். ஈழ அரசிலே கொழும்பிலிருந்து செல்லும் தமிழர்கள், ஒருவேளை பெரும்பணக்காரரைத்தவிர, ஒரு தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தினராகவே இருப்பர்.

கே : பயங்கரவாதச் செயல்கள் மிக அண்மைக் காலத்தில் உருவானவையா அல்லது சிலகாலமாகவே இருந்து வந்துள்ளவையா?

ப : சில ஆண்டுகளாகப் பயங்கரவாதம் இருந்து வந்துள்ளது. த. ஐ. வி. மு. இயக்கமோ அல்லது அதன் ஒரு பகுதியோ இதற்குப் பொறுப்பாக இருந்திருக்கலாம். இப்பொழுது பா. உறுப்பினர்களாக இருக்கும் த. ஐ. வி. மு. தலைவர்களுடன் சிலர் தேர்தலின் போது நிகழ்த்திய சில பேச்சுக்கள், பயங்கரவாதம் தோன்றுவதற்குக் காரணமாக அமைந்திருக்கலாம். அப்பேச்சுக்கள் இளைஞர்களைத் தூண்டிவிட்டன என்ற கருத்திலேயே இதனைச் சொல்கின்றேன். அவ்வார்த்தைகளை மீளவும்

நினைவுபடுத்தி, இந்த அவலமான பதட்ட நிலையை நீடிக்கச் செய்வதற்கு நான் விரும்பவில்லை. இவ்வார்த்தைகளை மறந்து விடுவதே நல்லது.

கே : உலகின் எந்த ஒரு பகுதியிலும் நடைபெறும் இனக் கலவரங்களுக்குப் பொதுவாக வதந்திகளே காரணமாகும் என்று நான் நினைக்கிறேன். சில வேளைகளில் இவ்வதந்திகள் தற்செயலாக உருவெடுத்தவை ; சில வேளைகளில் அவை வேண்டுமென்றே நிலைநாட்டப்படுபவை ; மற்றும் சில வேளைகளில் ஒருவர் வாயிலிருந்து உருவெடுத்து, இடத்துக்கிடம் ஆளுநர் ஆள் பெரிதுபடுத்தப்பட்டு, இறுதியாக அவ்வதந்திகளைக் கூற ஆரம்பித்தவரே தாம் கூறியவைதானா இவை என்று சொல்லும் அளவுக்குப் பரிணாம முக்கியத்துவம் பெறுபவை. இது மிகவும் வருந்தத்தக்க ஒரு விடயமாகும் என்று நினைக்கிறேன். நாம் இப்பொழுது சர்வதேச செய்தித் தொடர்பு ஆண்டைக் கொண்டாடுகிறோம். நான் அறிந்துள்ள இனக் கலவரங்கள் அனைத்துக்கும் பெரும்பாலும் வதந்திகளே தமது அருவருப்பான பங்கைச் செலுத்தியுள்ளன. யூலை மாதம் இடம்பெற்ற கலவரங்களுக்கும் இந்த வதந்திகளே காரணமாக இருந்துள்ளன என்று நினைக்கிறேன்.

ப : 1977 ஆம் ஆண்டில், சனாதிபதி ஜயவர்தனவின் அரசாங்கம் இணையற்ற பெரும்பான்மை வாக்குகளால் ஆட்சிப் பதவிக்கு வந்தபோது, அதனையடுத்து ஒரு மாதத்தில் இங்கு இனக் கலவரங்கள் இடம்பெற்றன. அப்பொழுது பெருந் தொகையான சிங்கள பொலிசார் கொலை செய்யப்பட்டு, யாழ்ப்பாணக் கடைத் தெருவில் இறைச்சிக் கொக்கிகளில் மாட்டப்பட்டிருந்தனர் என்ற வதந்தி உலாவியது. இவ்வதந்தி தொலைபேனிகள் மூலமும், பொலிஸ் நிலையங்கள் மூலமும் விரைவாகப் பரவியது. நாடெங்கணும் இருந்த பொலிசார் அனைவரும் தங்களுடைய சகோதர்களும் உறவினர்களும் மிருகங்களைப் போல நடத்தப்பட்டுள்ளனர் என்று உணர்ந்தனர். இந்தக் கட்டுக்கதை உண்மையானதன்று என மக்கள் உணர்வுவதற்கு ஏறக்குறைய 48 மணித்தியாலம் ஆயிற்று. வெறுக்கத்தக்க ஒரு குழுவினரோ பிரிவினரோ வேண்டுமென்றே இக்கதையைக் கற்பனை செய்து, அதனை நன்றாக வேரூன்றச் செய்துவிட்டனர். அண்மையில் நடைபெற்ற கலவரத்திற்கும் அது போன்ற வதந்தியே காரணமாயிற்று. நான் தொலைக் காட்சி மூலம் மக்களுக்கு அது பற்றி எடுத்துக் கூறினேன். இப்பயங்கரவாதிகள் (" புலிகள் " என்று தங்களை இவர்கள் அழைக்கிறார்கள்)

கொழும்புக்கு வந்துவிட்டார்கள் என்றும், உயரமான கட்டடங்களின் உச்சியிலிருந்து மக்களைச் சுட்டுக் கொல்கிறார்கள் என்றும், சிலபேர் வதந்தியைப் பரப்பத் தொடங்கியபோது, மக்களைக் கிலி பிடித்துக்கொண்டது. கிலி பிடித்த மக்கள், துவக்குச் சூட்டை எதிர்பார்த்து உயர்ந்த கட்டடங்களை உற்றுநோக்கிப் பார்க்கத் தொடங்கினர். கொழும்பைச் சுற்றிப் பல மைல்களுக்கு ஒரு புலிதானும் காணப்படவில்லை. அவ்வாறிருந்தும் 12 மணித்தியாலங்களாக எல்லோருமே, மிகவுயர்ந்த நிலையிலிருந்தவர்கள் உட்பட, பயங்கரவாதிகளான புலிகள் வந்து விட்டதாக நம்பியிருந்தனர்.

கே : வெளிநாட்டிலிருந்த இலங்கை மருத்துவர் ஒருவர் தாம் எதனையோ கேள்விப்பட்டார் என்ற மற்றொரு சம்பவமும் இடம்பெற்றதாக வதந்தி உலாவியதென நினைக்கிறேன்.

ப : ஆம் ; இலங்கையின் பொலிஸ் மா அதிபர் கொலை செய்யப்பட்டார் என்று அம்மருத்துவர் கேள்விப்பட்டார். நான் ஏற்கனவே கூறியதுபோன்று பொலிஸ் மா அதிபர் ஒரு தமிழரல்லவா !

கே : உண்மையில் இது பெரும் தூர்ப்பாக்கியமான நிலைதான். புனர்வாழ்வுக்கும் புனரமைப்புக்குமான அரசாங்கத்தின் திட்டம் யாது ?

ப : ஊரடங்கு சட்டம் தளர்த்தப்படு முன்னரே, சனாதிபதி ஜயவர்தன "ரெப்பியா" எனும் பெயரிலான ஓர் அமைப்பினை நிறுவினார். இந்த அமைப்பானது எரிந்துபோன கட்டடங்களை யும் தொழிற்சாலைகளையும் பழுதுபார்த்துப் புனரமைப்புச் செய்வதற்கும், உண்மையில் எவர்களுக்கு, எந்த அளவில் தீங்கு விளைந்தது, எங்கே, எவ்வாறான புனர் வாழ்வு அவர்களுக்குத் தேவைப்பட்டது, அவர்களுக்கு எப்படியான நிவாரணம் வழங்குவது ஆகியவற்றைச் சரியாகக் கண்டறிவதற்கு மாக நிறுவப்பட்டுள்ளது.

கே : அபிவிருத்தியைப் பொறுத்தமட்டில் இச்சம்பவங்கள் இலங்கையைக் காலத்தால் பின்வாங்கச் செய்துவிட்டதென நீங்கள் நினைக்கிறீர்களா ?

ப : அதற்குச் சந்தேகமில்லை. பொருளாதார நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதால் மட்டுமே ஒரு நாட்டை அபிவிருத்தி செய்துவிட முடியாது. மக்களுடைய நல்லெண்ணத்தை நாங்கள் பெற்றி

ருக்கவேண்டும். அவர்கள் துயருற்றிருந்தால், அத்துடன் பொதுவான இலட்சியங்களை அடையுமுகமாக அவர்கள் ஒன்று சேர்ந்து கருமமாற்றுவிட்டால், பொருளாதாரக் குறிக்கோள் களை அடையமுடியாது. எனவே, இக்குழப்பங்கள் எம்மைப் பல் ஆண்டுகளுக்குப் பின்தள்ளிவிட்டன. பொருளாதாரத்துறையில் மிகப் பெரும் இழப்பு ஏற்பட்டுள்ளதால், உண்மையான இழப்பை எளிதில் மதிப்பிடமுடியாது.

கே : நாடு ஏறத்தாழ முற்றாக சகஜ நிலைக்குத் திரும்பிவிட்டதாக நீங்கள் கூறுவீர்களா ?

ப : பொதுவாக மக்கள் சாதாரணமாக நடமாடுகிறார்கள். வீடுகள் எரிக்கப்பட்டமையாலும், வேலைநிலையங்கள் அழிக்கப்பட்டமையாலும் பாதிக்கப்பட்ட சிலமக்களைத்தவிர ஏனையோர் அனைவரும் தங்களுடைய தொழிற்கருமங்களைச் செய்துவருகிறார்கள். பாதிக்கப்பட்ட இடங்களும் மக்களும் தொடர்பாக நாம் மிக விரைவாகக் கவனஞ் செலுத்தி வருகிறோம். சனாதிபதியவர்கள் அரசியற் கட்சிகளுடன் மாநாடு கூட்டிப் பேசுவதற்கு அழைப்பு விடுத்திருக்கின்றார். மனிதர்கள் துவக்குகளுடனே கைக்குண்டுகளுடனே அல்லது கொலைபுரிவதனாலோ தங்களுடைய பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணமுடியாது. இவ்வழியில் எந்தப் பிரச்சினைக்கும் முடிவுகாண முடியாது. ஒரு பிரச்சினைக்கு அடிப்படையாகவுள்ள ஒருசில மக்களை நாம் அகற்றிவிடலாம்; ஆனால் அவர்களுடைய இடத்திற்குப் புதியவர்கள் வருவார்கள். மாநாடு கூட்டிப் பேச்சுவார்த்தைகளை நடாத்துவதன்மூலம் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வுகாண வேண்டும். பயங்கரவாதத்தைக் கைவிடுவது பற்றித் தமிழர்கள் ஆழ்ந்து சிந்திக்கவேண்டுமென நினைக்கிறேன். உண்மையில் எந்தப் பிரச்சினைக்கும், எந்த விடத்திலும், தீர்வுகாண்பதற்கு பயங்கரவாதம் ஒருவழிமுறையாக இருக்கமுடியாது.

கே : அவர்கள் மாநாடு கூட்டிப்பேசுவதற்கு வருவார்கள் என்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்களா ?

ப : அவர்கள் வருவார்கள் என்றே நாம் மனப்பூர்வமாக நம்புகிறோம். வேறு எங்கு அவர்கள் இப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணமுடியும் ! இலங்கையின் பிரச்சினைகளை அவர்கள் வேறெங்கும் தீர்க்கமுடியாது. அவற்றுக்கு இங்கேதான் தீர்வு காண வேண்டும்.

ரே. பெ. : மிக்க நன்றி. இந்த உரையாடல் குறிப்பாக எனக்கும், பொதுவாக நம்மிருவருக்கும் விளக்கமளிப்பதாக அமைந்திருந்தது என்று நினைக்கிறேன். நாம் உண்மைகள் என்று கருதியவற்றின் அடிப்படையில் ஒரு முடிவுக்கு வந்துள்ளோம். உண்மையாகவே நீங்கள் இவ்விடயத்தில் அக்கறைகொண்டிருக்கிறீர்கள் என்று நினைக்கிறேன். இதனைத் தொடர்ந்து இதுபோன்ற உரையாடல்களை நடத்துவதன்மூலம் நமது இரு நாடுகளையும் மீளவும் ஒருமிக்கக் கொண்டுவரமுடியும். உங்களுக்கு எனது நன்றி உரித்தாகுக.

